

מה זה בשבילי, היום, להיות אנליטיקאי יונגיאני?

(תשובות חברי ותלמידי העמותה בסדנא שנערכה על ידי יעל טרייבר)

✓ דליה קאולי: להשיל חלקים של פרסונה, לחשוף שכבות של פרסונה. הקרבה. החלל שישנו בין ההקרבה לבין משהו חדש שמתפתח, זו התקופה שבאה אחרי "הלילה האפל של הנשמה".

✓ רחלי חכם: בחלום אני הולכת ביער בו מונחים עמודים של מקדשים עתיקים ששלו מן הים. אני יודעת שבים ישנן עדיין עתיקות רבות מאותם מקדשים, שמה שאני רואה ביער זה מעט ממה שיש. בעיני להיות אנליטיקאית יונגיאנית זה לדעת שיש עוד הרבה עתיקות בים.

✓ ורד ארביט: ההבנה היונגיאנית את עבודת הנפש היא בעיני המסע "לעבר האדם אותו מראש היית אמור להיות" - "Toward the person you meant to be". זוהי גישת טיפול ייחודית, במהלכה יכנסו מטפל ומטופל לתוך "אמבט אלכימי" אשר ישנה את שניהם. חלומות ודימויים יהוו את האמצעי המרכזי להוביל אל רובדי מהות עמוקים אלה של האדם. זוהי גישה המעניקה כבוד עצום לאוטונומיה של הנפש, לארכיטיפים הקולקטיביים, לקומפלקסים המתגלמים בדרכים שונות. השאיפה היא להגיע למודעות רחבה ולהבנה סמבולית עמוקה של חיי האדם הפרטי וחיי הקולקטיב סביבו. אני מאמינה שהבנה זו גם תוביל לריפוי מסוים של פצעים ומצוקות.

✓ ניסן צור: מלווה, מדריך, חבר ועד לאפלה המאירה ולאור האפל שבנפש; ולאינדיבידואציה שהיא מאבק שלא פוסק בשדים הפנימיים והחיצוניים "עד שיפרח בחזרה מבפנים בברכת עצמו". והעיקר לא לשכוח להיות בן-אדם.

✓ מיכה אנקורי: "ולילה כיום יאיר".

✓ אביבה בר יעקב: באתי מעולם הפסיכולוגיה הדינמית כשמשהו בי מחפש אוויר. בחיבור לחיים הקדומים, ובשחרור ממושגים של פתולוגיה ומסופר אגו נוקשה ושיפוטי מצאתי מרחב של חיבור לרוח האנושית ולתרבות, חופש וחיבור למהות הפנימית העמוקה, ללא כותרות מגבילות.

✓ דויד ווילר: אני יכול להיות עצמי כל פעם מחדש ולשתוק ביחד.

✓ תהילה דקטור: האפשרות לדבר עם עצמי. קודם הייתי צריכה לדבר עם מישהו אחר, ועכשיו אני יכולה לדבר עם עצמי. ציור הוואזה ושני הפרופילים – עוזר בחיים האישיים וגם עם מטופלי, זו מטאפורה ליכולת להתבונן פנימה והחוצה בו זמנית, שמאד מעשירה נפשית.

✓ איריס מרוז: להיות אנליטיקאית יונגיאנית זה להיות בין הגלוי לנסתר, "גילוי וכיסוי בשפה", צורה של היות בעולם, לא רק כמטפלת, בתנועה מתמדת - "בדרך לשם ובחזרה". מרגישה שהכניסה ללימודי יונג זה מבחינת "לחזור הביתה".

✓ יהודית לויזון: להיות מטפל יונגיאני - להיות אדם יונגיאני, בעיניי אי אפשר להפריד את שניהם.

לפני 23 שנה נתקלתי בכתב-עת במאמר של רות נצר על טיפול בילדה אחת בדרך של ציור-סיפור וגיליתי שזאת השפה שלי - שפה מטאפורית שכאדם יוצר אני מתחברת אליה מאד. שפת הטיפול היונגיאני היא שפה ארכיטיפית-סמלית ונוח לי גם מאד כשהמושגים המקצועיים הנפשיים מתרגמים בשפה זאת.

מרחב הטיפול היונגיאני, חוצה תרבויות וזמנים. יש פה גם מימד רוחני של "המעבר".

כשאפשרות התנועה בין העולמות בציר "האגו-סלף" והאפשרות לברוא את הנרטיב של הטראומה, היא משאב ריפויי שתמיד מעורר בי התפעלות.

✓ אסתי: לא לדעת. כעמדה לגיטימית.

✓ בינה ויילר: קודם כל מדריכה אותי העמדה " **חנוך לנער על פי דרכו**". מעריכה את **כוחו של הדימוי** ואת העושר הארכיטיפי המצוי בלא מודע הקולקטיבי.

דעתו של יונג על הדימוי היא משמעותית עבורי, בעשר שנים אחרונות אני מטפלת חוץ מדרך **חלומות**, גם **בדמיון אקטיבי** דרך ציורי חלום, דיאלוג עם דמויות מחלום וכן העלאת דימויים.

יונג מדגיש "באותה מידה שבה הצלחתי לתרגם את הרגשות לדימויים, כלומר לגלות את הדימויים שהיו חבויים בפרצי הריגוש, הגעתי לרגיעה פנימית. לו הותרתי את הדימויים חבויים במטעני הרגש, הייתי עלול להקרע לגזרים".

מעניינת אותי הדיאלקטיקה של השפה העברית, למשל המילה **תהום** והיפוכה **המהות**, חשוב לי בטיפול לעודד את האדם שיחיה ככל שניתן את המהות שלו, זה קשור למושג **האוטומורפיזם**, של נוימן, שהינה פונקציה של הסלף, המעודדת מימוש והגשמה עצמית.

בטיפול אני משתמשת מדי פעם **באגדה או מיתוס**, אם מתאים ומהדהד למטופל. אגדה או מיתוס יכולים להעניק לאדם תובנה עמוקה והרחבת מודעות ופיוס.

✓ אורי ירון: שאלה מרכזית באנליזה יונגיאנית - האם נצליח לשבת יחד באמבט האלכימי, ואזי האם נצליח בתהליך האינדוידואציה להתקרב לילד הפנימי הנטוש, המוסתר [בדיסוציאציה, בהדחקה], לתת לו מקום בו ירגיש בטוח מספיק כדי לחיות מחדש ולחיות את הנפש להרחיבה ולהתמירה.

✓ אילנה תורן: להיות אני, לראות את עצמי, להיות נוכח בחדר, אבל כל הזמן לראות את האחר. לקבל אותו כמו שהוא. לא לשפוט, לא להשוות, לא לייעץ. לאפשר לו, בעזרת חלומות, מקום להיכנס פנימה - לראות ולהיות בקשר עם עצמו.

✓ רותי שריג: מי שאוהב אנשים ורוצה ללוות אותם בחייהם. מי שמאמין ביכולת הנפש להתפתח ולהתרפא. מי שמאמין בטרנספורמציה. בחיפוש דרך בחלומות, בסמלים, במיתוסים ובחיי יום יום.

✓ עדית אנקורי: המשמעות של להיות יונגיאנית בשבילי, היא לא להפסיק להתפעל מהעומקים והמרחבים של הנפש, ומהביטוי שלהם בחלומות ובשפת הסמל בכלל. עם זאת נראה לי חשוב לזכור את האמירה של יונג, שכל מסר שעולה מהמעמקים מכוון לכאן ועכשיו. יש חוט שמחבר את העומק העמוק ביותר עם מה שהנפש מבקשת עכשיו.

✓ גדי מעוז: באתי מהטיפול הדינמי וכשנכנסתי לעולם היונגיאני כאילו מסך גדול הורם, והמון אור נכנס לתוך חדר העבודה הטיפולית. אור שמאפשר לראות דברים שלא יכולתי לראות קודם. כאילו הסתובבתי כעיוור, באפילה. והיום, דרך יונג, אני יכול גם נוסף לדמיון ולניחוש שהיו קודם, גם לראות, לדעת את מה שקודם לכן היה בלתי מובן ועמום.

✓ משה אלון: אמונה, הקשבה לפנימיות, הקשבה ל-Self בכל מיני ערוצים כדי לדעת מה נכון ומה לא נכון. הדמות של הרמס: נע בדרכים, מסמן גבולות, אין לו מקדש, נע חופשי לשאול (עולם הלא מודע) לעולם הארצי (המודע) וחזרה, טריקסטר. כל דבר נכון בתנאי שההיפך גם נכון.

✓ רות נצר: להיות עם תפיסת העצמי כמרכז כוליות נומינוזי מעניק משמעות, כדוחף להתפתח, לטרנספורמציה של חומרי הצל והלא מודע בשרות האינדוידואציה.

✓ שוש לבנה: קשה להגדיר בכמה משפטים מה זה להיות מטפל יונגיאני. נראה לי שהעיקר קשור למרחב הטיפולי שמטפל ומטופל יוצרים בתוך המסגרת הטיפולית. עבורי זהו מרחב שמאפשר אינטראקציה שוויונית של שני אנשים, מקום של הכלה ותובנה ביחד עם עבודה משותפת בקונפליקטים שבעטיים הפרט הגיע לטיפול. במפגש ב- encounter נמצא לב ליבה של עבודת המטפל היונגיאני.

✓ להיות מטפל יונגיאני הוא לראות את המטפל ואת המטופל כבני אנוש ההולכים
את מסע החיים, להתייחס בכבוד לחלומות, כמסרים שיכולים להאיר את הדרך
הזו.